

33. nap: Péntek – Ne tartsuk olyan fontosnak magunkat!

A sérelmeink mögött, a sértődéseink gyökerénél a legtöbbször az van, hogy túl fontosnak érezzük magunkat. Péntek, böjti nap. A böjt beállíthatja a helyes arányokat, “elhelyez a térképen”. Ki is a legfontosabb?

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

Hatalmadra, jóságodra építek, gyermekszívvvel, bizalommal mély hitet. Benned Anyám és Szent Fiadban hiszek vákon, bizalmamat mindörökre nektek adom.

[Vagy imádkozzuk közös imánkat!]

A keresztről szóló tanítás nekünk Isten ereje!

Olvasmány a Korintusiaknak írt első levélből (1Kor 1, 18-31)

A keresztről szóló tanítás azoknak, akik elvesznek, balgaság ugyan, de nekünk, akik üdvözülünk, Isten ereje. Hiszen az Írás így szól: Lerontom a bölcsök bölcsességét, s az okosak okosságát meghiúsítom. Hol marad a bölcs? Hol az írástudó? Hol az e világi tudás szószólója? Nem megmutatta Isten, hogy a világ bölcsessége balgaság? Mivel a világ a maga bölcsességével nem ismerte fel Istent isteni bölcsességében, úgy tetszett Istennek, hogy balgaságnak látszó igehirdetéssel üdvözítse a hívőket. A zsidók csodajeleket kívánnak, a görögök bölcsességet követelnek, mi azonban a megfeszített Krisztust hirdetjük. Ő a zsidóknak ugyan botrány, a pogányoknak meg balgaság, a meghívottaknak azonban, akár zsidók, akár görögök: Krisztus Isten ereje és Isten bölcsessége. Hiszen Istennek a „balgasága” bölcsőbb az embereknél, és Istennek a „gyöngesége” erősebb az embereknél. Gondoljatok csak meghívásotokra, testvérek! Nem sokan vannak köztetek olyanok, akik a világ szerint bölcsök, nem sok a hatalmas, nem sok az előkelő. Isten azonban azt választotta ki, ami a világ szemében balga, hogy megszégyenítse a bölcsöket, s azt választotta ki, ami a világ előtt gyöngye, hogy megszégyenítse az erőseket, s ami a világ előtt alacsonyrendű és lenézett, azt választotta ki az Isten, a semminek látszókat, hogy megsemmisítse azokat, akik valaminek látszanak. Így senki sem dicsekedhet Isten előtt. Általa van nektek életetek Krisztus Jézusban, aki Istentől bölcsességünké, megigazulásunkká, megszentelődésünké és megváltásunkká lett. Így teljesül az Írás: „Aki dicsekszik, az Úrban dicsekedjék.”

Elmélkedés

Ami a leginkább elválaszt a többi embertől, az a büszkeség, a saját magunk körül való keringés. Magunkat tekintjük fontosnak és másoktól elvárjuk, hogy fontosnak tartsanak bennünket.

A büszke ember nem hajlandó arra, hogy a másikat meglássa, hanem azt várja, hogy a többiek törődjenek vele: csodálják vagy sajnálják. Mivel Isten nem hajlandó ezt a játékot játszani, ezért a büszke ember nem tud imádkozni. Mivel a többi ember sem játssza ezt a játékot, ezért a büszke egyedül marad. Ezért sértve érzi magát. És a szemében a többiek a hibásak. A büszkeség ellen van egy jó orvosság, az ember saját hibája. Ha hibázunk, ha valamiben bűnösökké válunk, akkor leesünk a trónunkról, és olyannak látjuk magunkat, amilyenek valóban vagyunk. Ezért azok az élmények, amikor bűnösnek érezzük magunkat, nagyon értékesek. Ha bűnösnek érezzük magunkat, akkor magunkra találunk. Természetesen lehet arra törekedni, hogy a bűnösségünket elrejtjük, álcázzuk azáltal, hogy mást mutatunk kifelé, mint ami van. Alapjában véve ez a gyengeség jele. A bűnösségünk segít abban, hogy olyannak ismerjük meg magunkat, amilyenek tényleg vagyunk.

Ez a szeretetnek egy új átélése, mert a társunk könnyörületét nem érdemeltük ki. Teljességgel egy ajándék. Ez segít rajtunk, felépít bennünket.

Ha a Jóistennel való kapcsolatunk szép és örömteli, a dolgaink jól mennek, egészségesek vagyunk, minden rendben körülöttünk, akkor többnyire kít keresünk? Önmagunkat! Sajnos gyakran a szenvedés az, ami Isten felé fordít, hogy igazán odaadjuk Neki a szívünket. Bizonyos értelemben az Istent szeretők helye ott van a Golgotán, ahol Krisztussal együtt a mennyei Atyának ajándékozzák magukat. Szeretetünkből gyümölcs fakadhat: Jézus keresztyén függve mi is megtisztulhatunk, együttérzőbbé, nagylelkűbbé válhatunk, és elengedhetjük önzésünket, saját fontosságunkat. Készek vagyunk egymásért meg is halni. Nemcsak meghalni, hanem még azt is megengedni, hogy a társam odaégesse a krumplit. Sőt még az sem zavarja meg a szeretetet, ha a másik piszkos cipővel jön be, és nyomokat hagy a padlószőnyegen és a lelkemben. Olyan nagylelkű, erős egység jöhet létre, mely a megterhelésekre is tud mosollyal válaszolni. A szeretet mindig egy kis meghalás a többiekért. Erről persze nem beszélünk, ezt csináljuk. Ha ez kölcsönös, akkor szép. De nem könyveljük, hogy ki halt meg gyakrabban.

(Tilman atya nyomán)

A keresztről szóló tanítás nekünk Isten ereje!

Emeljük fel szívünket!

Urunk, neked adjuk a szívünket és kérjük, formáld minket, hogy számíthass ránk!

Kérünk, add nekünk a Te békédet, amely minden értelmet meghalad. Szeretnénk eszköz-mivoltunkat úgyis megélni, hogy nem akarunk elismerést és megbecsülést szerezni mások szemében. Elég, ha Te látod, mit teszünk és milyen lelkiállással. Fogadd el igyekezetünket és egészítsd ki a hiányosságainkat! Segíts megszabadulni a magunk körül forgástól!

Úrnőnk és Anyánk, imádkozz értünk!